

indbygget, at offentlighedsloven, forvaltningsloven og lov om Ombudsmanden fungerer, for hvis det er afgørende for fru Anne Bastrup og for hele selvforståelsen hos SF i den lovgivning, at det er SF, der har bragt det på bane, så må SF gøre det for min skyld.

Jeg vil meget gerne undgå, at vi taler os fra hinanden, og det, der får mig til at tage ordet, er, at vi deler synspunkterne om, at det skal have undtagelsens karakter for den lovgivning, der drejer sig om den offentlige forvaltning, hvis offentlighedsloven ikke skal være gældende. Og det er baggrunden for den vejledning i god lovteknik og lov kvalitet, som regeringen om kort tid sender ud og får distribueret til alle ministerier. Hvis man i forbindelse med en konkret lov og en konkret stillingtagen til et konkret forvaltningsområde ønsker at friholde det område fra offentlighedsloven, så skal der i lovforslaget redegøres for begrundelsen for denne undtagelse, og hvorved denne retsstilling adskiller sig fra offentlighedsloven, sådan at Folketinget kan se det.

Vi har et fælles ønske om størst mulig offentlighed. Vi vedkender os også – det tror jeg også SF gør – at der kan være områder, hvor det er nødvendigt at undtage offentlighedsbestemmelserne. Det var jo f.eks. også begrundelsen for, at SF stemte for lovforslaget om at lave en lovregulering, der forhindrer, at personalemapper, i det omfang vi så det, blev brugt til chikanøse formål imod offentligt ansatte.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal starte med at konstatere, at forespørgslen er rettet til statsministeren. Jeg vil godt på Venstres vegne udtrykke stærk misbilligelse over, at det ikke passer statsministeren at være til stede her i Folketingssalen under hele debatten. Det er ikke første gang, det sker, at vi her i Folketinget må efterlyse statsministeren. Nogle gange dukker han så op, og nogle gange dukker han altså ikke op. Det er en mangel på respekt for det danske Folketing, som er aldeles uacceptabel.

Jeg skal så, i modsætning til mine bemærkninger til statsministeren, takke forespørgerne for, at denne forespørgsel er blevet rejst, og at den udtrykkelig er blevet rejst for debattens skyld og ikke bare for at få vedtaget en alenlang udtalelse, sådan som Folketinget ellers har for vane. Venstre har heller ikke noget ønske om, at debatten skal slutte med en vedtagelse.

For Venstre er offentlighed et grundlæggende og nødvendigt instrument, for at befolkningen kan udøve den demokratiske kontrol af både den lovgivende, den udøvende og den dømmende magts virksomhed. Denne demokratiske kontrol er helt nødvendig, hvad enten vi taler om EU, nationale myndigheder eller kommunale myndigheder, men offentlighedsprincippet skal naturligvis afvejes over for f.eks. privatlivets fred. Der skal ikke gå så meget offentlighed i konkrete sager, at borgere afholdes fra at få deres ret hos en myndighed, fordi de slet ikke tør klage af angst for at blive hængt ud i pressen eller på den kommunale hjemmeside.

Det er naturligvis først og fremmest, som det også har været nævnt, Folketinget, der har ansvaret for, at offentlighed sikres gennem lovgivningen. Men hvis befolkningen, der skal udøve retten til den demokratiske kontrol, ikke kan overskue lovgivningen, er den ikke meget værd. Derfor er offentlighedslovgivning, som også justitsministeren var inde på, ikke blot et spørgsmål om, hvad lovgivningen skal indeholde, men et spørgsmål om lovkvalitet.

Jeg synes, det er lidt pinligt, at ikke engang Justitsministeriets lovafdeling f.eks. i forbindelse med behandlingen af den vanskelige lov om personoplysninger har været i stand til fyldestgørende at redegøre for forholdet mellem registerlovgivning og offentlighedslovgivning. Jeg vil derfor spørge justitsministeren – og jeg har hørt, at der nu kommer en redegørelse om det lovkvalitetsmæssige – om det så ikke også var på tide at få en oversigt over, hvordan det er gået med offentlighedsreglerne i de forskellige love, om ikke det var en idé at give en redegørelse til Retsudvalget, helst sådan at vi ikke selv er nødt til at forlange den.

Vi finder i Venstre, at det er meget afgørende, at den demokratiske kontrol først og fremmest reguleres i selve offentlighedsloven, men vi er naturligvis enige i de bemærkninger, der er faldet om, at der kan være konkrete områder, hvor en anden ordning er mere hensigtsmæssig. Men netop derfor vil en samlet redegørelse for området give Folketingets Retsudvalg mulighed for at vurdere, om fordelingen mellem bestemmelser i den generelle offentlighedslov og specialbestemmelser har været den mest hensigtsmæssige.

Med hensyn til offentlighed vedrørende selskaber og udlicitering og privatisering vil jeg gøre følgende principielle betragtning: Når det drejer sig om myndighedsudøvelse, må borger-